

Bemærkninger til forslaget

Forslaget sigter i første omgang på unge, som er på dagpenge, og som ikke har en erhvervsuddannelse.

For unge kontanthjælpsmodtagere findes der allerede ordninger, som indebærer, at der skal foreligge et tilbud efter 3 måneders arbejdsløshed. Men disse tilbud er langt fra tilfredsstillende, fordi tilbudene reelt ikke kvalificerer til et ordinært arbejdsmarked, hvilket hænger sammen med, at der stort set ikke er uddannelse i tilbudene.

Dertil kommer, at mange tilbud til unge kontanthjælpsmodtagere alene har som funktion at holde de unge beskæftiget. Derfor skal tilbudet til dagpengemodtagere, som det fremgår af dette forslag, efterhånden også komme til at omfatte kontanthjælpsmodtagere. Det vil betyde langt bedre tilbud med et kvalitativt andet indhold med uddannelse eller arbejde kombineret med uddannelse.

Forslaget om en fri(ere) adgang til de videregående uddannelser skal naturligvis gælde alle. Forslaget er nærmere beskrevet i bilag B. Det vil skabe »træk i systemet«, så der frigøres et antal andre uddannelsespladser og job, der typisk besættes af unge. Det vil i sig selv reducere ungdomsarbejdsløsheden og dermed det antal unge, der omfattes af garantien.

For den gruppe unge, der ikke er motiveret for traditionel uddannelse, er det vigtigt, at der er tilstrækkeligt udbud af utraditionelle uddannelser, f.eks. produktionsskoler, den frie ungdomsuddannelse og brobygningsprojekter.

Valg af uddannelse sker på normale optagelsesvilkår. Det foreslås dog, at hjemkommunen, hvis den unge ønsker det, skal tilbydes en EGU-plads eller uddannelse inden for den frie ungdomsuddannelse. Hvis den pågældende uddannelse ikke har optag inden for 6-måneders-perioden, kan dagpengeperioden forlænges i det nødvendige antal måneder, eller der kan tilbydes arbejde.

Når ca. $\frac{1}{3}$ af en ungdomsårgang aldrig får afsluttet en erhvervsuddannelse, skyldes det bl.a., at mange unge opgiver en påbegyndt uddannelse. Derfor er det vigtigt, at man på uddannelsesinstitutionerne – ikke mindst erhvervsskolerne – er opmærksomme på dette problem. Man må i højere grad søge at tilrettelægge undervisningen efter elevernes forudsætninger. Samtidig er det vigtigt, at eleverne i forbindelse med studievejledningen kommer til at kende betingelserne for uddannelserne, så de kan vælge rigtigt første gang.

Garantien skal efterhånden gælde alle unge uden erhvervsuddannelse, uanset om de er på dagpenge eller i kontanthjælpssystemet. Den skal administreres af kommunerne – uanset om det er unge på dagpenge eller på kontanthjælp. Der sker altså en ligestilling af kontanthjælps- og dagpengemodtagere. I bilag A er foretaget beregninger over forslagens konsekvenser.

Når garantien først skal træde i kraft efter 6 måneder – mod i dag 3 måneder for kontanthjælpsmodtagere og 2 år for dagpengemodtagere – skyldes det dels et ligestillingshensyn, dels at en uddannelsesorienteret garanti må afpasses med, at mange uddannelsesinstitutioner kun har optag 2 gange årligt. Netop uddannelsesperspektivet betyder, at dette forslag er langt mere ambitiøst end den nuværende ordning for kontanthjælpsmodtagere, der i vid udstrækning har karakter af en jobtræningsgaranti. Der er i øvrigt intet til hinder for, at kommunen ligesom i dag kan vælge at give tilbudet tidligere – og det vil ofte være en god idé.

Dagpengeberettigede unge med en afsluttet erhvervsuddannelse skal i første omgang fortsat have rettigheder og pligter svarende til dagpengemodtagere over 25 år – med de forbedringer, SF har foreslået for denne gruppe (jf. beslutningsforslag nr. B 11 om indførelse af en ret for langtidsledige til at få et ordnært arbejde).